

מסורת הש"ס

(א) לעיל ה': וש"נ, (ב) לעיל ה':,
(ג) שם, (ד) שם ו, (ה) גם זה שם,
(ו) גם זה שם, (ז) שם:, (ח) ז"ל
ולא, (ט) [וע"ע תוס' פסחים
פא. ד"ה ח"נ וכו' ומש"נ שם
על הגליון],

נוסחת הריב"ז

כְּחוֹמוֹתַי: וְרַבִּי יוֹסֵפִי מִשְׁנֵינן לְעִיל דְּמַכְאָן מִשְׁמַעְמַתְמֵן אִתְּמַל כְּרַבִּי: אִתְּמַל תַּלְתָּה הַכְּתוּב אִתְּמַל בְּפִלְגֵיהּ דְּיוֹמָא. פִּלְגָא וְתַלְתָּה אִידֵךְ פִּלְגָא וְתַלְתָּה עוֹלָה לֵאמֹר לֵאמֹר אִתְּמַל בְּצִטְרֵיהּ וְהוּא דִּסְכָּא וְרַבִּי יוֹסֵפִי מְכַדִּי דִּסְכָּא בִּכְרִין דְּקָאֻמֵּר הַיּוֹם שְׁמַעְנוּ כֵּן מִפִּי בְּכִידָא לְוִלִּין בְּמַסַּכְתָּה מְעַמִּיעִין דְּמַכְאָן וְהִבְחָא וְרַבִּי יוֹסֵפִי זְבֵה גְמֻרָה בְּלֹא מַפִּי: הַמְּוֹרָה: וְהוּא מִפִּי: כֵּן זִהוּ הַיּוֹם וְהִבְחָא דְּרַבִּי יוֹסֵפִי בִּין הַשְּׁמַשׁוֹת הַחֲמֵה דְּכִי רֵאשֵׁה עֵת הַחֲמֵה הוּא עֲמֵההּ בִּי חֲזֹרָה וְרֵאשֵׁה בִּינֵן מִן לִשְׁקִיעַת הַחֲמֵה וְהוּא שְׁנִי וְכֵן לְגִישׁ דְּלֵא אִתְּמַל בִּינֵן וְצִינִי כֵּלל הַמְּוֹרָה: שְׁמַעְמַתְמֵן יוֹסֵפִי אִתְּמַל וְהוּא שְׁמֹה:

הדרך עלך הריני נזיר

ב' שאמר הריני נזיר מגלה יום
שנשים ואחד. לרב מתנה כדאית
ליה ^ה לדאמרות סתם קאי ואין
נזירות פחות מל' יום ולרב פדה
כדאית ליה דמוקי לה ^ה לדעשה
כחומר שלמים וכולה מתני' ^ה הכי
מפורש בפ' ק"ה ^ה לרב מתנה כדאית ליה
ולרב פדה כדאית ליה: גמ' ר"א
אומר אינו סוסר אלא שצעה. כדי
שיביא קרבנו צוהרה ודפרשינן
בפרק קמא ^ה לרב פדה כדאית ליה
דקסבר
שלשים סותר את הכל

דעציד ק"ו (ר"ה דף י.) ומה נדה שא
שפוסקת⁹ צו [שנה] שחילתו עולה
וסופו לאו כחילתו¹¹ אלא ודאי רבא
וּמִשְׁנֵי דַּחֲוִיָּא שְׁלָשָׁה יוֹמִין מִמּוֹךְ
וליצא בהם שימור כלל וכן יוס

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רע"י

ו"אל" ר' אושעזר ל' יוחנן,
 ר' יוסי קאך. בורחן. דעל
 נישט מעגן וואסאזוי טעמא,
 נאכערטעל נאכטעם שוין אלמא
 קעגנער ר' אושעזר נאכטעם דר'
 יוסי מדרגן קאמער (פסחים
 109). וואס ר' יוסי ר' ש.
 זאגט דעמאלס אז וואס אלמא
 קעגנער מיטן (שם). מכדי
 קעגנער. נני שומעט יוסי,
 מוקצט היום ככולו. והא
 שוין דעמאלס דעמאלס
 דעמאלס וואסאזוי טעמא
 נאכטעם קאמער מדרגן שוין
 דעמאלס (ראשיה' בשמח).
 הררן עזר הרריני נני

פי' הרא"ש

ור' יוסי מכדי קסבר מקצת
היום ככולו זבה גמורה
היכי משכחת לה. כיון
דחזאי בפלגא דיומא טליק
לה שימור כשראתה ביום
א' וביום ב' תחלת יום ב'
הוי שימור ליום ראשון
וטהרה מאותה ראה
וכשרואה אח"כ מכאן
ולהבא היא מטמא ולא

סֵבֵר מִקֵּלֶת הַיּוֹם כְּדוּלוֹ.
הִבָּחַ מִטְמֵא שִׁנּוּי דַּחִיקִי
גְמוּרָה. דְּבַעִינן ג' יָמִים
הַ צִּמִּים הִכִּי מִשְׁכַּחַת לָהּ:

וא"ל רבי יוסי קאי כותיק דאמר מכאן ולהבא
 נחשמו והא רבי יוסי למפרע הוא דאמר מאי
 למפרע מדרבנן ורבי יוסי מכדי סבר ⁶מקצת
 היום ככולו וזה גמורה דמייתא קרבן היכי
 משכחת לה כיון דחזיא בפלגיה דיומא איך
 פלגיה דיומא סליק לה לשימור אב"א דקא
 שפעה תלתא תלתא ⁶ יומי בהדי הדדי ואב"א
 דחזיא תלתא יומי סמוך לשקיעת החמה
 דלא הואי שהות ⁷ דסליק ליה למניינא:

הדרך עלך הריני נזיר

מ^א שאמר הריני נזיר מגלח יום שלשים ואחד ואם גילח ליום שלשים יצא הריני נזיר שלשים יום אם גילח ליום שלשים לא יצא ^במי ^גשנזר שתי נזירות מגלח את הראשונה יום שלשים ואחד ואת השניה יום ששים ואחד ^דואם גילח את הראשונה יום שלשים מגלח את השניה יום ששים ואם גילח יום ששים חסר אחד יצא וזו עדות העיד רבי פפייס על מי ^השנזר שתי נזירות שאם גילח את הראשונה יום שלשים מגלח את השניה ^וליום ששים ואם גילח ליום ששים חסר אחד יצא שיום של שלשים עולה לו מן המנין מי שאמר הריני ^זנזיר נטמא יום שלשים סותר את הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה הריני נזיר שלשים יום נטמא יום שלשים סותר את הכל הריני נזיר ^חמאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל ר"א אומר אינו סותר אלא שלשים נטמא יום מאה ואחד ^טסותר שלשים יום רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה: **נ**^י מי שאמר הריני נזיר ונטמא יום אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה

הדרך עלך הריני נזיר

פז.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ד מהל' מזירות
הל"א סמג עשין קכו:
ב ב מ"י שס הל"ב סמג שס:
ג ג מ"י פ"ו שס הל"ג:
ד ד מ"י שס הל"ד:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

1. מיבת היא נמחק. 2. כ"א.
- הא. מיבת כ"ז נמחק וז"ל.
3. ז"ל דמחלה. 4. ז"ל דמחלה.
5. כספיה היא שם שמונן.
6. תמורתן היא מקום היום.
7. מיבת כסופו נמחק וז"ל.
8. עולה לא כסופיה. 8. מיבת.
9. תמחלו נמחק וז"ל עולה לא.
10. תמחלה. 9. מיבת שפוסקת.
11. נמחק וז"ל דמחלה. 10. מיבת.
12. כסופו נמחק וז"ל עולה.
13. כסופיה. 11. תמורתן לא.
14. תמחלו נמחק וז"ל חלו עולה.
15. תמחלה. 12. מיבת נמחלו.
16. לזירות. 13. ז"ל הכא.
17. ז"ל הכא דמחלה. 14. ז"ל.
18. ע"ז מלחם ולבר סודר. 15.

י' הרא"ש (המשך)

דינא הכי גלגל יום י' ולרב
מתנא מפ' לעיל משום
הקצת היום ככולו. הרני
נזיר ל' יום א' גילתו יום
י' לא יצא. אף בר פדא
מודה באה כיון דאמר ל'
יום דבעי' יום שמיים:
י' משאמר הרני נזיר ונטמא
יום י' סותר את האל. לרב
מתנא סותר ס' התורה
ומביא קרבן טומאה לבר
אלא סותר מדאמר אטו
היכא דאמר ל' ונזיר מביא
קרבן טומאה: ור' אליעזר
אומר אינו סותר אלא ד'
אלא גזר. לרב מתנא
משום דסבר קצת היום

זכר גמורה היכי משכחת לה. דמכאן ולהבא מטמינן לה וכל יומא טומאה נאפי נפשה היא וכיון דחזיא היא^א צפנא דיומא אידך פלגא דיומא הוא^ב קא סליק לה לשימור ואע"פ שלא טבלה ביניהם גמריה^ג רחמא דיום י"א וציום י"ג וציום ט"ו דלא הויה זכר ואע"ג שלא טבלה ביניהם דבעינן שטראה ג' ימים נרופים: הלשון ק"ק אחאי קאמר אידך פלגא דיומא דבקרייהו הוה מזי למימר אידך יומא סליק ליה שימור ודדוחק יש לפרש ד^ד רחמא י"א כיון דחזיא ציום צ' צפנא דיומא אידך פלגא דיומא שהיה לפני שרחמא סליק ליה שימור וקשה ואחאי לא משכחת לה דרואה ששנה לילתו דהשכח היא טומאה דתחילת היום ופי' דהגומריס דביצד זרזיו (פסחים דף ס"א)

לפי הדברים למ"ד⁴ מקאת היום ככולו
ותחילת⁵ הלילה תהא נמי ככולו
לספירה ובתחילת הלילה סליק לה
שימור ואין צריך עלות השחר: (א' ולי
נראה דמשנה שלמה היא בצדק מניקות
(גדה דף עב.) ושזין בדראה (ה' ולי
י"א וטבלה לערב [ושמשה] שמטמאין
משכב ומושב למפרע ומוכח ההם
דמתחלת הלילה לא הוי שימור ונראה
לר"מ דכי היכי דלר' יוסי תחילת
יום הוי שימור ה"נ ראתה צלילה
סוף היום דלמחר שאינה רואה
עולה לשימור דכן לי סוף היום
כתחילת היום ובהכי ניחא לישראל
כיון דחזאי צלגא דיומא⁶ ו' אידך
פלגא דלוחו יום עזמו בסופו הוה
ליה שימור וצ"ל דודאי צוצה גדולה
לא אמר ר' יוסי דיום שלשי גדולה
ממנין של ו' של טהרה דהא בצדק
מניקות (סד ד' ספ.) וספ' קאמר דכותאי
יום שפוסקת צו מונה אותו למנין
ו' והטעם דלמניו דבסוף הספירה
מקאת היום ככולו דצו וצוצה טובלין
דיום הילכך צוצה קטנה ו' דמתחילת
הספירה⁷ מקאת היום ככולו אבל
בתחילת ספירת זבא גדולה שזוקקה
לספור ו' או לא אמר תחילת ספירת⁸
ו' נקיים מקאת היום ככולו: והא

צנינה מהני סוף יום תחמית⁸¹ דלח צניח כ"ח א' י' ימים ויום
 חילול יומא וזה גדולה מוכיח דמחלה מצי למימר וזה ווכח⁸² ציוס
 י' יום א' לפירוש רש"י תחלה מצי למימר וזה ווכח⁸³ ווכח⁸⁴
 דלכ"ח ד' א' ויניינא. לפי דהן מקובצין בטומאה וזה ווכח⁸⁵ ווכח⁸⁶
 ימים רצופין טמאין דמחלה יום שלישי ככולו ואין צהן שימור צניח⁸⁷

(דף ה:) מייתינן ליה ופי' רב מתנא ובר פדא כדאית להו: **ש"ר** 5'

שֶׁשׁוֹן דַּמְדֹאֲרִייתָא לִי וְכֵן לַמְּנִינִי שְׁנֵי עוֹלָה לֹו מַדְאֲרִייתָא דְּבִעְיָן
גַּלְסֵי מִיּוֹם כ"ט וּתְגַלְתָּא רֵאשׁוֹנָה נְעֻשִׁית בְּיוֹם לִי כְּדִין חוֹרֵה וְדִקְאֲמֵר
זֶה תְּגַלְתָּא שְׁנֵיהֵּ תַּהִיָּה בְּיוֹם לִי שְׁהֵר גִּילָתִי בְּיוֹם [שְׁשִׁינ] חֶסֶר אֲחֵד:
יֵאֵר קֶרְבֵּן טוֹמָאָה וְחֹמֶר וְמוֹנֵה שְׁלָשִׁים יוֹם מִזִּירֹת טַהֲרָה וְלִבֵּר פְּדָא סוֹתֵר
לְהֵיכָא דְּאֲמֵר הִרְיֵנִי מִזִּיר לִי יוֹם וְאִינוּ מַבְיָא קֶרְבָּנוֹת מִזִּיר טַמָּא:
וְלִבֵּר מִתְנָה אֲלִיבָא דְר"א ס"ל מִקָּמָתִי הָיוֹם כְּכוּלֹו אִפְּסִילוּ נְטֻמָּא קוֹדֵם
אֲלָא הֵיכָא דְּבִיבָא קֶרְבָּנוֹתֵינוּ בְּטַהֲרָה בְּיוֹם לִי דִּיעָא כְּלָלוּ הֵיכָא
פְּלִיגִי ר"א לֵבֵר מִתְנָה דְּאֲמֵר דְּסָמֵם מִזִּירֹת לִי יוֹם וְהִכָּא¹⁵ מִימִירוֹת דְּלִיעָא
יוֹם כְּכוּלֹו סוֹתֵר הֵכָל (וְלִבֵּר פְּדָא דְלִית לִי מִקָּמָתִי הָיוֹם כְּכוּלֹו) דְּהִכָּא
הֵכָל לְר"א הֵא לְר"א דְרִישׁ לִקְמֵן בְּצִרִייתָא דְּהִרְיֵנִי מִזִּיר מֵאֵה יוֹם וְנְטֻמָּא
לְאֲחֵרוֹנִים וְהָא לִי לְאֲחֵרוֹנִים וְהָא לִי נְטֻמָּא בְּיוֹם לִי אִין לֹו אֲחֵרוֹנִים
מִלָּת וְדִרְשִׁין חוֹמֶת תּוֹרֵת הַנּוֹזֵר בְּיוֹם מִלָּתִי נְטֻמָּא בְּיוֹם מִלָּתִי תֵּן
נְטֻמָּא לְהוּ מוֹהִימִים יִפְּלוּ אֲלָא דְּאִינוּ סוֹתֵר כָּל מֵאָה אֲבָל שְׁלָשִׁים יוֹם
שְׁלָשִׁים אֲבָל בְּרִישָׁא כִי אֲמֵר הִרְיֵנִי מִזִּיר סַמְמָא דְּקִאֲמֵר ר"א אִינוּ
כ"ט פֶּסַק מְנִינִי מִזִּירוֹת וְיוֹם שְׁלָשִׁים אִינוּ יוֹם מִלָּתִי כִיּוֹן דְּלֹא אֲמֵר
תִּי קֶרְבֵּן טוֹמָאָה וְלִבֵּר מִתְנָה נְמִי דְּקִאֲמֵר מִקָּמָתִי הָיוֹם כְּכוּלֹו הֵילֵכֵךְ
זֶה מִקָּמָתִי בְּזִירֹת אֲבָל בְּסִפָּא מִתְחַבֵּר כְּלָלוּ אֲמֵר שְׁלִימִים לִבֵּר
נְלָתָא¹⁵ לְלִכֵּן סוֹתֵר לְרִי אֲלִיעוֹר מִדְּרָשָׁא דְּחוֹמֶת תַּהִיָּה תּוֹרֵת הַנּוֹזֵר
וְלִתְנָה

ככולו. ורבנן לית להו מקצת היום ככולו אלא אחר שהביא קרבנותיו: היינו נזיר ל' יום ונטמא ל' יום בעי' שלימים ולא אמרי' מקצת היום ככולו: ר"א אומר אינו סותר אלא ל' כדדריש ל' חרות נזיר: נטמא יום ק' או סותר ל'. מרבנן גזרי' שסותר יום גבלת שטח יום ק' ולא גזרי' שסותר יום ק' נטמא ביז' אלא הוי כנטמא יום ק"ב שאינו סותר: ר"א אומר אינו סותר אלא ל' יום בעי' ל' גזרי'.

דחזאי' ג' יומי סמוך לשקיעת החמה. שהתחילה קצת מבעוד יום וראתה עד הלילה נמצאת בכל יום טמאה תחלתו וסופו

ולא סליק לה שיעור: **סליק פירקא**
מי שאמר הריני נזיר מגלח ליום ל"א. לרב מתנא דאמר סתם נזיר, ל' יום הילכך מגלח יום ל"א. ולרב פדא סתם נזיר, כ"ט יום והיה לו לגלח יום ל' אלא כדמפרש לעיל נעשה כאומר שלימים: ואם גלח יום ל' יצא לרב פדא נזיר דמדאורייתא